

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

zo 4. októbra 2024*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania – Smernica (EÚ) 2016/680 – Článok 3 bod 2 – Pojem ‚spracúvanie‘ – Článok 4 – Zásady týkajúce sa spracúvania osobných údajov – Článok 4 ods. 1 písm. c) – Zásada ‚minimalizácie údajov‘ – Články 7, 8 a 47, ako aj článok 52 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie – Požiadavka, aby obmedzenie výkonu základného práva bolo ‚stanovené zákonom‘ – Proporcionalita – Posúdenie proporcionality vzhľadom na všetky relevantné skutočnosti – Predchádzajúce preskúmanie zo strany súdu alebo nezávislého správneho orgánu – Článok 13 – Informácie, ktoré sa majú sprístupniť alebo poskytnúť dotknutej osobe – Obmedzenia – Článok 54 – Právo na účinný súdny prostriedok nápravy voči prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi – Policajné vyšetrovanie v oblasti obchodovania s omamnými látkami – Pokus policajných orgánov o odblokovanie mobilného telefónu s cieľom získať prístup k údajom nachádzajúcim sa v tomto telefóne na účely tohto vyšetrovania“

Vo veci C-548/21,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Landesverwaltungsgericht Tirol (Správny súd spolkovej krajiny Tirolsko, Rakúsko) z 1. septembra 2021 a doručený Súdnemu dvoru 6. septembra 2021, ktorý súvisí s konaním:

CG

proti

Bezirkshauptmannschaft Landeck,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda K. Lenaerts, podpredseda L. Bay Larsen, predsedovia komôr K. Jürimäe, C. Lycourgos, E. Regan, T. von Danwitz, Z. Csehi a O. Spineanu-Matei, sudcovia P. G. Xuereb (spravodajca), I. Jarukaitis, A. Kumin, N. Jääskinen a M. Gavalec,

generálny advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajomník: C. Di Bella, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 16. januára 2023,

* Jazyk konania: nemčina

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- rakúska vláda, v zastúpení: A. Posch, J. Schmoll, K. Ibili a E. Riedl, splnomocnení zástupcovia,
- dánska vláda, v zastúpení: M. P. B. Jespersen, V. Pasternak Jørgensen, M. Søndahl Wolff a Y. T. Thyregod Kollberg, splnomocnení zástupcovia,
- nemecká vláda, v zastúpení: J. Möller a M. Hellmann, splnomocnení zástupcovia,
- estónska vláda, v zastúpení: M. Kriisa, splnomocnená zástupkyňa,
- Írsko, v zastúpení: M. Browne, Chief State Solicitor, A. Joyce a M. Lane, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci R. Farrell, SC, D. Fennelly, BL, a D. O'Reilly, solicitor,
- francúzska vláda, v zastúpení: R. Bénard, A. Daniel, A.-L. Desjonquères a J. Illouz, splnomocnení zástupcovia,
- cyperská vláda, v zastúpení: I. Neophytou, splnomocnená zástupkyňa,
- maďarská vláda, v zastúpení: Z. Biró-Tóth a M. Z. Fehér, splnomocnení zástupcovia,
- holandská vláda, v zastúpení: M. K. Bulterman, A. Hanje a J. Langer, splnomocnené zástupkyne,
- poľská vláda, v zastúpení: B. Majczyna, splnomocnený zástupca,
- fínska vláda, v zastúpení: A. Laine, splnomocnená zástupkyňa,
- švédska vláda, v zastúpení: J. Lundberg, H. Eklinder, C. Meyer-Seitz, A. M. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson, H. Shev a O. Simonsson, splnomocnení zástupcovia,
- nórska vláda, v zastúpení: F. Bergsjø, H. Busch, K. Moe Winther a P. Wennerås, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: G. Braun, S. L. Kalèda, H. Kranenborg a F. Wilman, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 20. apríla 2023,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 5 a článku 15 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES z 12. júla 2002 týkajúcej sa spracovávania osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách) (Ú. v. ES L 201, 2002, s. 37; Mim. vyd. 13/029, s. 514), zmenenej

smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/136/ES z 25. novembra 2009 (Ú. v. EÚ L 337, 2009, s. 11) (ďalej len „smernica 2002/58“), v spojení s článkami 7, 8, 11, 41 a 47, ako aj článkom 52 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“).

- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi CG a Bezirkshauptmannschaft Landeck (Okresný správny orgán Landeck, Rakúsko) vo veci zaistenia mobilného telefónu CG policajnými orgánmi a ich pokusov odblokovať tento telefón v rámci vyšetrovania obchodovania s omamnými látkami s cieľom získať prístup k údajom, ktoré sa v ňom nachádzajú.

Právny rámec

Právo Únie

Smernica 2002/58

- 3 Článok 1 smernice 2002/58 s názvom „Rozsah platnosti a cieľ“ stanovuje:

„1. Táto smernica harmonizuje ustanovenia členských štátov požadované na zabezpečenie primeranej úrovne ochrany základných práv a slobôd a najmä práva na súkromie, z hľadiska spracovávaní osobných údajov v elektronickom komunikačnom sektore a zabezpečenia voľného pohybu takých údajov a elektronického komunikačného zariadenia a služieb v Spoločenstve.

...

3. Táto smernica sa nevzťahuje na činnosti, ktoré sú mimo pôsobnosti [Zmluvy o FEÚ], ako sú činnosti podľa hlavy V a VI Zmluvy o [EÚ] a v žiadnom prípade na činnosti týkajúce sa verejnej bezpečnosti, obrany, bezpečnosti štátu (vrátane ekonomického blahobytu štátu, keď sa činnosti týkajú záležitostí bezpečnosti štátu) a činnosti [činnosti štátu – *neoficiálny preklad*] v oblasti trestného práva.“

- 4 Článok 3 tejto smernice s názvom „Príslušné služby“ stanovuje:

„Táto smernica sa vzťahuje na spracovávanie osobných údajov v súvislosti s poskytovaním verejne dostupných elektronických komunikačných služieb vo verejných komunikačných sieťach v Spoločenstve vrátane verejných komunikačných sietí, ktoré podporujú zariadenia na zber údajov a identifikáciu.“

- 5 Článok 5 uvedenej smernice s názvom „Dôvernosť správy“ v odseku 1 stanovuje:

„Členské štáty vnútroštátnymi právnymi predpismi zabezpečia dôvernosť správ a príslušných prevádzkových dát prenášaných pomocou verejnej komunikačnej siete a verejne dostupných elektronických komunikačných sietí. Zakážu najmä počúvanie, odpočúvanie a iné druhy narušovania alebo dohľadu nad správami a príslušnými prevádzkovými dátami zo strany iných osôb než sú užívatelia bez súhlasu príslušných užívateľov, pokiaľ to nie je zákonne oprávnené v súlade s článkom 15 ods. 1 Tento odsek nebráni technickému uloženiu, ak je to potrebné s cieľom prenosu správy, bez vplyvu na princíp dôvernosti.“

- 6 Článok 15 tej istej smernice s názvom „Uplatňovanie niektorých ustanovení smernice 95/46/ES“ v odseku 1 uvádza:

„Členské štáty môžu prijať legislatívne opatrenia na obmedzenie rozsahu práv a povinností uvedených v článku 5, článku 6, článku 8 ods. 1, 2, 3 a 4 a článku 9 tejto smernice, ak také obmedzenie predstavuje nevyhnutné, vhodné a primerané opatrenie v demokratickej spoločnosti na zabezpečenie národnej bezpečnosti (t. j. bezpečnosti štátu), obrany, verejnej bezpečnosti a na zabránenie, vyšetrovanie, odhaľovanie a stíhanie trestných činov alebo neoprávnené[ho] používaní[a] elektronického komunikačného systému podľa článku 13 ods. 1 smernice [Európskeho parlamentu a Rady 95/46/[ES] z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, 1995, s. 31; Mim. vyd. 13/015, s. 355)]. Na tento účel členské štáty môžu, medzi iným, prijať legislatívne opatrenia umožňujúce zadržanie údajov na limitované obdobie, oprávnené z dôvodov stanovených v tomto odseku. Všetky opatrenia uvedené v tomto odseku musia byť v súlade so všeobecnými princípmi práva Spoločenstva vrátane tých, ktoré sú uvedené v článku 6 ods. 1 a 2 [ZEÚ].“

Smernica (EÚ) 2016/680

- 7 Odôvodnenia 2, 4, 7, 10, 11, 15, 26, 37, 44, 46 a 104 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií a o voľnom pohybe takýchto údajov a o zrušení rámcového rozhodnutia Rady 2008/977/SVV (Ú. v. EÚ L 119, 2016, s. 89) znejú takto:

- „2. Zásady a pravidlá ochrany fyzických osôb pri spracúvaní ich osobných údajov by bez ohľadu na ich štátnu príslušnosť alebo bydlisko mali rešpektovať základné práva a slobody, najmä ich právo na ochranu osobných údajov. Táto smernica má prispieť k dobudovaniu priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti.

...

4. Preto by sa mal uľahčiť voľný tok osobných údajov medzi príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií, vrátane ochrany pred ohrozením verejnej bezpečnosti a predchádzania takémuto ohrozeniu v rámci [Európskej] [ú]nie a prenos takýchto osobných údajov do tretích krajín a medzinárodným organizáciám, a to pri súčasnom zabezpečení vysokej úrovne ochrany osobných údajov. Uvedená situácia si vyžaduje vytvorenie silného a jednotnejšieho rámca ochrany osobných údajov v Únii, ktorý bude podporený jeho dôrazným presadzovaním.

...

7. V záujme zabezpečenia účinnej justičnej spolupráce v trestných veciach a policajnej spolupráce je kľúčové zaistiť konzistentnú ochranu osobných údajov fyzických osôb na vysokej úrovni a uľahčiť výmenu osobných údajov medzi príslušnými orgánmi členských štátov. Na uvedený účel by úroveň ochrany práv a slobôd fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií, vrátane ochrany pred ohrozením verejnej bezpečnosti a predchádzania takémuto ohrozeniu mala byť rovnocenná vo všetkých členských štátoch. Účinná ochrana osobných údajov v rámci celej

Únie si vyžaduje posilnenie práv dotknutých osôb a povinností tých, ktorí osobné údaje spracúvajú, ako aj zodpovedajúcich právomocí na monitorovanie a zabezpečenie súladu s pravidlami ochrany osobných údajov v členských štátoch.

...

10. Vo vyhlásení č. 21 o ochrane osobných údajov v oblastiach justičnej spolupráce v trestných veciach a policajnej spolupráce, pripojenom k záverečnému aktu medzivládnej konferencie, na ktorej bola prijatá Lisabonská zmluva, konferencia uznala, že vzhľadom na osobitný charakter uvedených oblastí sa možno budú musieť prijať osobitné pravidlá o ochrane osobných údajov a o voľnom pohybe osobných údajov v oblastiach justičnej spolupráce v trestných veciach a policajnej spolupráce na základe článku 16 ZFEÚ.
11. Je preto vhodné, aby uvedené oblasti boli upravené smernicou, v ktorej sa stanoví osobitné pravidlá týkajúce sa ochrany fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií, vrátane ochrany pred ohrozením verejnej bezpečnosti a predchádzania takémuto ohrozeniu pri rešpektovaní osobitej povahy týchto činností. Medzi takéto príslušné orgány môžu patriť nielen orgány verejnej moci, ako napríklad justičné orgány, polícia alebo iné orgány presadzovania práva, ale aj akýkoľvek iný orgán alebo subjekt, ktorý je právom členského štátu poverený vykonávať verejnú moc a verejné právomoci na účely tejto smernice. Ak takýto orgán alebo subjekt spracúva osobné údaje na iné účely ako na účely tejto smernice, uplatňuje sa nariadenie [Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 2016, s. 1)]. [Nariadenie 2016/679] sa preto uplatňuje v prípadoch, keď orgán alebo subjekt získava osobné údaje na iné účely a ďalej spracúva tieto osobné údaje s cieľom splniť zákonnú povinnosť, ktorá sa naň vzťahuje. ...

...

15. S cieľom zabezpečiť rovnakú úroveň ochrany fyzických osôb právami, ktoré sú právnymi prostriedkami vymáhateľné v celej Únii, a zabrániť rozdielom, ktoré sú prekážkou výmeny osobných údajov medzi príslušnými orgánmi, by sa touto smernicou mali stanoviť harmonizované pravidlá ochrany a voľného pohybu osobných údajov, ktoré sa spracúvajú na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií, vrátane ochrany pred ohrozením verejnej bezpečnosti a predchádzania takémuto ohrozeniu. Aproximácia právnych predpisov členských štátov by nemala mať za následok zníženie ochrany osobných údajov, ktorú poskytujú, ale naopak by sa mala snažiť zabezpečiť vysokú úroveň ochrany v rámci Únie. Členským štátom by sa nemalo brániť stanoviť prísnejšie záruky ochrany práv a slobôd dotknutých osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi, ako sú záruky stanovené v tejto smernici.

...

26. ... Osobné údaje by mali byť primerané a relevantné vzhľadom na účely, na ktoré sa spracúvajú. Malo by sa najmä zabezpečiť, aby získavané osobné údaje neboli neprimerane rozsiahle a aby sa neuchovávali dlhšie, než je nevyhnutné na účel, na ktorý sa spracúvajú. Osobné údaje by sa mali spracúvať len vtedy, ak účel spracúvania nebolo možné za primeraných podmienok dosiahnuť inými prostriedkami. ...

...

37. Osobné údaje, ktoré sú svojou povahou obzvlášť citlivé v súvislosti so základnými právami a slobodami si zasluhujú osobitnú ochranu, keďže z kontextu ich spracúvania by mohli pre základné práva a slobody vyplývať významné riziká. Uvedené osobné údaje by mali zahŕňať osobné údaje, ktoré odhaľujú rasový alebo etnický pôvod, pričom použitie výrazu „rasový pôvod“ v tejto smernici neznamena, že Únia akceptuje teórie, ktoré sa usilujú stanoviť existenciu oddelených ľudských rás. Takéto osobné údaje by sa nemali spracúvať, pokiaľ spracúvanie nepodlieha primeraným zárukám pre práva a slobody dotknutých osôb stanoveným právnymi predpismi, pričom je prípustné v prípadoch povolených právnymi predpismi; ak spracúvanie ešte nie je povolené právnym predpisom, je nevyhnutné na ochranu životne dôležitých záujmov dotknutej alebo inej osoby; alebo ak sa spracúvanie týka údajov, ktoré preukázateľne zverejnila dotknutá osoba. Primerané záruky práv a slobôd dotknutej osoby by mohli zahŕňať možnosť získať uvedené údaje iba v súvislosti s inými údajmi o dotknutej fyzickej osobe, možnosť primerane zabezpečiť získané údaje, prísnejšie pravidlá prístupu personálu príslušného orgánu k údajom a zákaz prenosu týchto údajov. Spracúvanie takýchto údajov by malo byť povolené právnymi predpismi, ak dotknutá osoba výslovne súhlasila so spracúvaním, ktoré je pre ňu obzvlášť citlivé. Súhlas dotknutej osoby by však sám osebe nemal poskytovať právny dôvod pre spracúvanie takýchto citlivých osobných údajov príslušnými orgánmi.

...

44. Členské štáty by mali mať možnosť prijať legislatívne opatrenia, podľa ktorých sa poskytovanie informácií dotknutým osobám odloží, obmedzí alebo sa od neho upustí, alebo sa úplne či čiastočne obmedzí prístup k ich osobným údajom, a to v takom rozsahu a na tak dlho, ako je toto opatrenie s náležitým zreteľom na základné práva a oprávnené záujmy dotknutej fyzickej osoby v demokratickej spoločnosti nevyhnutné a primerané, aby sa zabránilo mareniu úradného alebo súdneho zisťovania, vyšetrovania alebo konania, aby sa zabránilo ohrozeniu predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo výkonu trestných sankcií, aby sa ochránila verejná bezpečnosť alebo národná bezpečnosť, alebo aby sa ochránili práva a slobody iných. Prevádzkovateľ by mal prostredníctvom konkrétneho a individuálneho preskúmania každého prípadu posúdiť, či by sa právo na prístup malo čiastočne alebo úplne obmedziť.

...

46. Akékoľvek obmedzenie práv dotknutej osoby musí byť v súlade s Chartou a [Európskym dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd podpísaným v Ríme 4. novembra 1950], ako sa vykladajú v judikatúre Súdneho dvora [Európskej únie] a Európskym súdom pre ľudské práva, a predovšetkým musí rešpektovať podstatu uvedených práv a slobôd.

...

104. Táto smernica rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané v Charte, ako sú zakotvené v [Zmluve o FEÚ], najmä právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života, právo na ochranu osobných údajov, právo na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces. Obmedzenia vzťahujúce sa na uvedené práva sú v súlade s článkom 52 ods. 1 Charty, keďže sú potrebné na splnenie cieľov všeobecného záujmu uznaných Úniou alebo potrebné na ochranu práv a slobôd iných.“
- 8 Článok 1 tejto smernice s názvom „Predmet úpravy a ciele“ v odsekoch 1 a 2 stanovuje:
- „1. Touto smernicou sa stanovujú pravidlá ochrany fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií, vrátane ochrany pred ohrozením verejnej bezpečnosti a predchádzania takémuto ohrozeniu.
2. Členské štáty v súlade s touto smernicou:
- a) chránia základné práva a slobody fyzických osôb, najmä ich právo na ochranu osobných údajov, a
- b) zabezpečia, aby výmena osobných údajov medzi príslušnými orgánmi v rámci Únie, ak sa takáto výmena vyžaduje podľa práva Únie alebo práva členského štátu, nebola obmedzená ani zakázaná z dôvodov súvisiacich s ochranou fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov.“
- 9 Článok 2 uvedenej smernice s názvom „Rozsah pôsobnosti“ v odsekoch 1 a 3 stanovuje:
- „1. Táto smernica sa vzťahuje na spracúvanie osobných údajov príslušnými orgánmi na účely stanovené v článku 1 ods. 1.
- ...
3. Táto smernica sa nevzťahuje na spracúvanie osobných údajov:
- a) v rámci činnosti, ktorá nepatrí do pôsobnosti práva Únie;
- ...“
- 10 Podľa článku 3 tej istej smernice s názvom „Vymedzenie pojmov“:
- „Na účely tejto smernice:
1. ‚osobné údaje‘ sú akékoľvek informácie týkajúce sa identifikovanej alebo identifikovateľnej fyzickej osoby (ďalej len ‚dotknutá osoba‘); identifikovateľná fyzická osoba je osoba, ktorú možno identifikovať priamo alebo nepriamo, najmä odkazom na identifikátor, ako je meno, identifikačné číslo, lokalizačné údaje, online identifikátor, alebo odkazom na jeden či viaceré prvky, ktoré sú špecifické pre fyzickú, fyziologickú, genetickú, mentálnu, ekonomickú, kultúrnu alebo sociálnu identitu tejto fyzickej osoby;

2. „spracúvanie“ je operácia alebo súbor operácií s osobnými údajmi alebo súbormi osobných údajov, napríklad získavanie, zaznamenávanie, usporadúvanie, štruktúrovanie, uchovávanie, prepracúvanie alebo zmena, vyhľadávanie, prehliadanie, využívanie, poskytovanie prenosom, šírením alebo poskytovaním iným spôsobom, preskupovanie alebo kombinovanie, obmedzenie, vymazanie alebo likvidácia, bez ohľadu na to, či sa vykonávajú automatizovanými alebo neautomatizovanými prostriedkami;

...

7. „príslušný orgán“ je:

- a) akýkoľvek orgán verejnej moci príslušný v oblasti predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania, alebo na účely výkonu trestných sankcií vrátane ochrany pred ohrozením verejnej bezpečnosti a predchádzania takémuto ohrozeniu, alebo
- b) akýkoľvek iný orgán alebo subjekt, ktorý bol právom členského štátu poverený vykonávať verejnú moc a verejné právomoci na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania, alebo na účely výkonu trestných sankcií vrátane ochrany pred ohrozením verejnej bezpečnosti a predchádzania takémuto ohrozeniu;

...“

11 Článok 4 smernice 2016/680 s názvom „Zásady týkajúce sa spracúvania osobných údajov“ v odseku 1 stanovuje:

„Členské štáty stanovujú, že osobné údaje sú:

- a) spracúvané zákonným spôsobom a spravodlivo;
- b) získané na konkrétne určené, výslovne uvedené a legitímne účely a nesmú byť spracúvané spôsobom, ktorý je nezlučiteľný s týmito účelmi;
- c) primerané, relevantné a nie neúmerne vo vzťahu k účelom, na ktoré sa spracúvajú;

...“

12 Článok 6 tejto smernice s názvom „Rozlišovanie medzi rôznymi kategóriami dotknutých osôb“ stanovuje:

„Členské štáty stanovujú, že prevádzkovateľ je v príslušných prípadoch a v najväčšej možnej miere povinný jasne rozlišovať medzi osobnými údajmi rôznych kategórií dotknutých osôb, ako sú napríklad:

- a) osoby, v prípade ktorých sa možno odôvodnene domnievať, že spáchali alebo sa chystajú spáchať trestný čin;
- b) osoby odsúdené za spáchanie trestného činu;
- c) obeť trestného činu, alebo osoby, v prípade ktorých sú na základe určitých skutočností dôvody domnievať sa, že sú alebo by mohli byť obeťami trestného činu; a

d) iné tretie osoby v súvislosti s trestným činom, ako sú napríklad osoby, ktoré môžu byť vyzvané, aby svedčili v rámci vyšetrovania v súvislosti s trestnými činmi alebo v rámci následného trestného konania, osoby, ktoré môžu poskytnúť informácie o trestných činoch, alebo kontaktné osoby či spoločníci niektorej z osôb uvedených v písmenách a) a b).“

13 Článok 10 uvedenej smernice s názvom „Spracúvanie osobitných kategórií osobných údajov“ znie takto:

„Spracúvanie osobných údajov, ktoré odhaľujú rasový alebo etnický pôvod, politické názory, náboženské alebo filozofické presvedčenie alebo členstvo v odborových organizáciách, a spracúvanie genetických údajov, biometrických údajov na účely individuálnej identifikácie fyzickej osoby, údajov týkajúcich sa zdravia alebo údajov týkajúcich sa sexuálneho života alebo sexuálnej orientácie fyzickej osoby je možné len vtedy, ak je úplne nevyhnutné, podlieha primeraným zárukám ochrany práv a slobôd dotknutej osoby, a len:

- a) ak je prípustné podľa práva Únie alebo práva členského štátu,
- b) ochraňuje životne dôležité záujmy dotknutej osoby alebo inej fyzickej osoby, alebo
- c) ak sa takéto spracúvanie týka údajov, ktoré preukázateľne sprístupnila dotknutá osoba.“

14 Článok 13 smernice 2016/680 s názvom „Informácie, ktoré sa majú sprístupniť alebo poskytnúť dotknutej osobe“ stanovuje:

„1. Členské štáty stanovujú, že prevádzkovateľ sprístupní dotknutej osobe aspoň tieto informácie:

- a) totožnosť a kontaktné údaje prevádzkovateľa;
- b) v príslušných prípadoch kontaktné údaje zodpovednej osoby;
- c) účely spracúvania, na ktoré sú osobné údaje určené;
- d) právo podať sťažnosť dozornému orgánu a kontaktné údaje dozorného orgánu;
- e) existenciu práva žiadať od prevádzkovateľa prístup k osobným údajom a ich opravu alebo vymazanie a obmedzenie spracúvania osobných údajov týkajúceho sa dotknutej osoby.

2. Popri informáciách uvedených v odseku 1 členské štáty prostredníctvom právnych predpisov stanovujú, že prevádzkovateľ v osobitných prípadoch poskytne dotknutej osobe aj tieto ďalšie informácie s cieľom umožniť výkon jej práv:

- a) právny základ spracúvania;
- b) doba uchovávania osobných údajov alebo, ak to nie je možné, kritériá na jej určenie;
- c) v príslušných prípadoch kategórie príjemcov osobných údajov, a to aj v tretích krajinách alebo medzinárodných organizáciách;
- d) podľa potreby aj ďalšie informácie, najmä ak sa osobné údaje získavajú bez vedomia dotknutej osoby.

3. Členské štáty môžu prijať legislatívne opatrenia, ktorými sa poskytovanie informácií dotknutej osobe podľa odseku 2 odloží, obmedzí alebo sa od neho upustí v takom rozsahu a na tak dlho, ako toto opatrenie s náležitým zreteľom na základné práva a oprávnené záujmy danej fyzickej osoby predstavuje nevyhnutné a primerané opatrenie v demokratickej spoločnosti s cieľom:

- a) zabrániť mareniu úradného alebo súdneho zisťovania, vyšetrovania alebo konania;
- b) zabrániť ohrozeniu predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo výkonu trestných sankcií;
- c) chrániť verejnú bezpečnosť;
- d) chrániť národnú bezpečnosť;
- e) chrániť práva a slobody iných.

...“

- 15 Článok 54 tejto smernice s názvom „Právo na účinný súdny prostriedok nápravy voči prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi“ stanovuje:

„Bez toho, aby bol dotknutý akýkoľvek dostupný správny alebo mimosúdny prostriedok nápravy vrátane práva na podanie sťažnosti dozornému orgánu podľa článku 52, členské štáty stanovia právo dotknutej osoby na účinný súdny prostriedok nápravy, ak sa domnieva, že v dôsledku spracúvania jej osobných údajov v rozpore s ustanoveniami prijatými podľa tejto smernice došlo k porušeniu jej práv stanovených v ustanoveniach prijatých podľa tejto smernice.“

Rakúske právo

- 16 Ustanovenie § 27 ods. 1 Suchtmittelgesetz (zákon o omamných látkach) z 5. septembra 1997 (BGBl. I, 112/1997), v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej, stanovuje:

„Kto protiprávne

- (1) nadobudne, prechováva, vyrobí, prepravuje, dovezie, vyvezie alebo ponúka, poskytuje alebo zadováži omamné látky inej osobe,

...

potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok alebo peňažným trestom až do výšky tristo šesťdesiat denných sadzieb peňažných trestov.

...“

- 17 Ustanovenie § 17 Strafgesetzbuch (Trestný zákon) z 1. januára 1975 (BGBl., 60/1974), v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej (ďalej len „StGB“), stanovuje:

„1. Zločiny sú úmyselné činy, za ktoré možno uložiť trest odňatia slobody na doživotie alebo trest odňatia slobody na viac ako tri roky.

2. Všetky ostatné trestné činy sú prečiny.“

- 18 Ustanovenie § 18 Strafprozessordnung (Trestný poriadok) z 30. decembra 1975 (BGBl., 631/1975), v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej (ďalej len „StPO“), stanovuje:

„1. Kriminálna polícia plní úlohy v záujme výkonu trestného súdnictva (článok 10 ods. 1 bod 6 Bundes-Verfassungsgesetz [Spolkový ústavný zákon]).

2. Za vyšetrovanie, ktoré vedie kriminálna polícia, sú zodpovedné bezpečnostné orgány, ktorých organizáciu a miestnu príslušnosť upravujú ustanovenia Sicherheitspolizeigesetz [zákon o bezpečnostnej polícii] týkajúce sa organizácie verejnej bezpečnosti.

3. Orgány, ktoré plnia úlohy týkajúce sa verejnej bezpečnosti (§ 5 druhý odsek Sicherheitspolizeigesetz [zákon o bezpečnostnej polícii]), poskytujú kriminálnej polícii služby výkonných orgánov, ktoré spočívajú vo vyšetrovaní a stíhaní trestných činov v súlade s ustanoveniami tohto zákona.

...“

- 19 Ustanovenie § 99 ods. 1 StPO stanovuje:

„Kriminálna polícia vedie vyšetrovanie z úradnej moci alebo na základe trestného oznámenia, pričom sa musí riadiť príkazmi prokuratúry a súdov (§ 105 ods. 2).“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 20 Dňa 23. februára 2021 úradníci na colnom úrade Innsbruck (Rakúsko) počas kontroly týkajúcej sa omamných látok zadržali balík adresovaný CG, ktorý obsahoval 85 gramov marihuany. Tento balík bol zaslaný na preskúmanie na ústrednú policajnú stanicu St. Anton am Arlberg (Rakúsko).
- 21 Dňa 6. marca 2021 dvaja príslušníci polície z tejto policajnej stanice vykonali domovú prehliadku v obydlí CG, počas ktorej ho vypočuli v súvislosti s odosielateľom uvedeného balíka a prehľadali jeho obydlie. Počas tejto prehliadky príslušníci polície požiadali CG, aby im umožnil získať prístup k údajom o pripojení jeho mobilného telefónu. Po tom, čo CG odmietol sprístupniť tieto údaje, títo príslušníci polície pristúpili k zaisteniu tohto mobilného telefónu, ktorý obsahoval SIM kartu a SD kartu, pričom CG odovzdali záznam o zaistení.
- 22 Následne bol tento mobilný telefón odovzdaný expertovi z policajnej stanice v okrese Landeck (Rakúsko) s cieľom odblokovať ho. Keďže tomuto expertovi sa nepodarilo odblokovať dotknutý mobilný telefón, tento telefón bol zaslaný na Bundeskriminalamt (Spolkový kriminálny úrad) Viedeň (Rakúsko), kde sa uskutočnil ďalší pokus o odblokovanie.
- 23 Zaistenie mobilného telefónu CG, ako aj následné pokusy o analýzu tohto telefónu sa uskutočnili z vlastnej iniciatívy dotknutých príslušníkov polície bez povolenia prokuratúry alebo súdu.
- 24 Dňa 31. marca 2021 podal CG na Landesverwaltungsgericht Tirol (Správny súd spolkovej krajiny Tirolsko, Rakúsko), ktorý je vnútroštátnym súdom, sťažnosť, ktorou spochybnil zákonnosť zaistenia svojho mobilného telefónu. Tento telefón bol CG vrátený 20. apríla 2021.

- 25 CG nebol bezodkladne informovaný o pokusoch o analýzu jeho mobilného telefónu. Dozvedel sa o nich až vtedy, keď bol príslušník polície, ktorý vykonal zaistenie tohto mobilného telefónu a ktorý následne podnikol kroky smerujúce k digitálnej analýze tohto telefónu, vypočutý ako svedok v rámci konania pred vnútroštátnym súdom. Tieto pokusy neboli zdokumentované ani v spise kriminálnej polície.
- 26 Vzhľadom na tieto skutočnosti sa vnútroštátny súd v prvom rade pýta, či sa má článok 15 ods. 1 smernice 2002/58 v spojení s článkami 7 a 8 Charty vzhľadom na body 52 až 61 rozsudku z 2. októbra 2018, Ministerio Fiscal (C-207/16, EU:C:2018:788), a judikatúru citovanú v týchto bodoch vykladať v tom zmysle, že úplný a nekontrolovaný prístup ku všetkým údajom nachádzajúcim sa v mobilnom telefóne, konkrétne k údajom o pripojení, obsahu komunikácie, fotografiám a histórii prehliadania, ktoré môžu poskytnúť veľmi podrobný a hĺbkový obraz o takmer všetkých oblastiach súkromného života dotknutej osoby, predstavuje tak závažný zásah do základných práv zakotvených v týchto článkoch 7 a 8, že tento prístup sa musí v oblasti predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania a stíhania obmedziť na boj proti závažnej trestnej činnosti.
- 27 V tejto súvislosti tento súd spresňuje, že trestný čin vytýkaný CG v rámci trestného konania, o ktoré ide vo veci samej, je upravený v § 27 ods. 1 zákona o omamných látkach, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody až na jeden rok a vzhľadom na klasifikáciu podľa § 17 StGB predstavuje len prečin.
- 28 V druhom rade sa tento súd po tom, čo pripomenul závery vyplývajúce z bodov 48 až 54 rozsudku z 2. marca 2021, Prokuratuur (Podmienky prístupu k údajom týkajúcim sa elektronických komunikácií) (C-746/18, EU:C:2021:152), ako aj z judikatúry citovanej v týchto bodoch, pýta, či článok 15 ods. 1 smernice 2002/58 bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá vyplýva z ustanovení v spojení s § 18 a § 99 ods. 1 StPO, podľa ktorých si kriminálna polícia môže v rámci trestného vyšetrovania bez povolenia súdu alebo nezávislého správneho orgánu sama zaobstarať úplný a nekontrolovaný prístup ku všetkým digitálnym údajom nachádzajúcim sa v mobilnom telefóne.
- 29 A napokon v treťom rade sa vnútroštátny súd po tom, čo zdôraznil, že § 18 StPO v spojení s § 99 ods. 1 StPO neukladá policajným orgánom nijakú povinnosť zdokumentovať opatrenia na digitálnu analýzu mobilného telefónu alebo informovať jeho majiteľa o existencii takýchto opatrení, aby sa proti nim majiteľ mohol prípadne brániť prostredníctvom preventívneho alebo následného súdneho prostriedku nápravy, pýta, či sú tieto ustanovenia StPO zlučiteľné so zásadou rovnosti zbraní a právom na účinný súdny prostriedok nápravy v zmysle článku 47 Charty.
- 30 Za týchto okolností Landesverwaltungsgericht Tirol (Správny súd spolkovej krajiny Tirolsko) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:
- „1. Má sa článok 15 ods. 1 [smernice 2002/58, prípadne v spojení s článkom 5 tejto smernice] vzhľadom na články 7 a 8 [Charty] vykladať v tom zmysle, že prístup orgánov verejnej moci k údajom uloženým v mobilných telefónoch predstavuje zásah do základných práv, ktoré sú zakotvené v týchto článkoch Charty, ktorý je taký závažný, že tento prístup pri zabránení, vyšetrovaní, odhaľovaní a stíhaní trestných činov musí byť obmedzený na boj proti závažnej trestnej činnosti?

2. Má sa článok 15 ods. 1 [smernice 2002/58] vzhľadom na články 7, 8 a 11, ako aj článok 52 ods. 1 [Charty] vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, akou je § 18 v spojení s § 99 ods. 1 [StPO], podľa ktorej si bezpečnostné orgány v rámci trestného vyšetrovania bez povolenia súdu alebo nezávislého správneho orgánu samy zaobstarajú úplný a nekontrolovaný prístup ku všetkým digitálnym údajom uloženým v mobilnom telefóne?
3. Má sa článok 47 [Charty], prípadne v spojení s článkami 41 a 52 Charty, z hľadiska rovnosti zbraní a z hľadiska účinného prostriedku nápravy chápať tak, že bráni právnej úprave členského štátu, ktorá – tak ako § 18 v spojení s § 99 ods. 1 [StPO] – umožňuje digitálnu analýzu mobilného telefónu bez toho, aby sa dotknutá osoba o nej dozvedela predtým alebo aspoň po prijatí tohto opatrenia?“

Konanie na Súdnom dvore

31. Dňa 20. októbra 2021 zaslal Súdny dvor vnútroštátnemu súdu žiadosť o informácie, v ktorej ho vyzval, aby mu oznámil, či môže byť smernica 2016/680 relevantná v rámci konania vo veci samej, a aby prípadne uviedol ustanovenia vnútroštátneho práva, ktorými sa táto smernica preberá do rakúskeho práva, ktoré by sa mohli uplatniť v prejednávanej veci.
32. Vnútroštátny súd na túto žiadosť odpovedal 11. novembra 2021, pričom najmä uviedol, že ustanovenia uvedenej smernice musia byť v tejto veci dodržané. Táto odpoveď bola spolu s návrhom na začatie prejudiciálneho konania oznámená dotknutým osobám uvedeným v článku 23 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie.
33. Dňa 8. novembra 2022 Súdny dvor podľa článku 61 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora požiadal účastníkov ústnej časti konania, aby svoje prednesy zamerali na smernicu 2016/680 a aby na pojednávaní odpovedali na niektoré otázky týkajúce sa tejto smernice.

O návrhu na opätovné začatie ústnej časti konania

34. Po prednesení návrhov generálneho advokáta podala rakúska vláda podaním doručeným do kancelárie Súdneho dvora 17. mája 2023 žiadosť o opravu týchto návrhov z dôvodu, že uvádzajú nepresne stanovisko, ktoré rakúska vláda vyjadrila vo svojich písomných a ústnych pripomienkach, a že obsahujú nesprávne skutkové okolnosti.
35. Na jednej strane totiž podľa tejto vlády bod 50 návrhov generálneho advokáta v spojení s poznámkou pod čiarou 14 týchto návrhov naznačuje, že podľa tejto vlády pokus o prístup k údajom nachádzajúcim sa v mobilnom telefóne, o aký ide vo veci samej, nepredstavuje spracúvanie osobných údajov v zmysle článku 3 bodu 2 smernice 2016/680. Tá istá vláda však na pojednávaní na Súdnom dvore tvrdila opak, keď výslovne súhlasila so stanoviskom Európskej komisie vyjadreným v jej písomných pripomienkach, podľa ktorého zo systematického výkladu tejto smernice v spojení s jej cieľmi vyplýva, že táto smernica upravuje nielen spracúvanie v pravom zmysle slova, ale aj operácie, ku ktorým dochádza pred týmto spracúvaním, ako je pokus o spracúvanie, bez toho, aby uplatnenie uvedenej smernice podliehalo podmienke, že tento pokus o spracúvanie bude úspešný.
36. Na druhej strane rakúska vláda tvrdí, že bod 27 návrhov generálneho advokáta je založený na nesprávnych skutkových okolnostiach v rozsahu, v akom naznačuje, že pokusy o spracúvanie uvedené v bode 22 vyššie neboli zdokumentované v spise kriminálnej polície. V tejto súvislosti

táto vláda spresňuje, že na rozdiel od toho, čo vyplýva z tohto bodu 27, ako aj z návrhu na začatie prejudiciálneho konania, vo svojich písomných pripomienkach uviedla, že tieto pokusy o spracúvanie boli zaznamenané v dvoch správach, ktoré vypracovali príslušníci polície poverení vyšetrovaním vo veci samej a že tieto správy boli následne založené do spisu prokuratúry.

- 37 Rozhodnutím predsedu Súdneho dvora z 23. mája 2023 bola žiadosť rakúskej vlády o opravu návrhov generálneho advokáta prekvalifikovaná na návrh na opätovné začatie ústnej časti konania v zmysle článku 83 rokovacieho poriadku.
- 38 Na jednej strane treba v tejto súvislosti pripomenúť, že podľa Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, ani podľa rokovacieho poriadku nemajú dotknuté osoby uvedené v článku 23 tohto Štatútu možnosť podať pripomienky v reakcii na návrhy prednesené generálnym advokátom. Na druhej strane podľa článku 252 druhého odseku ZFEÚ generálny advokát konajúci nestranne a nezávisle predkladá na verejných pojednávaniach odôvodnené návrhy vo veciach, ktoré si v súlade s týmto Štatútom vyžadujú jeho účasť. Súdny dvor nie je viazaný ani týmito návrhmi, ani odôvodnením, na základe ktorého k nim generálny advokát dospel. V dôsledku toho nesúhlas dotknutej osoby s návrhmi generálneho advokáta nemôže sám osebe predstavovať dôvod na opätovné začatie ústnej časti konania, a to bez ohľadu na otázky, ktoré generálny advokát v týchto návrhoch skúmal (rozsudok zo 14. marca 2024, f6 Cigarettenfabrik, C-336/22, EU:C:2024:226, bod 25 a citovaná judikatúra).
- 39 V súlade s článkom 83 rokovacieho poriadku môže Súdny dvor kedykoľvek po vypočutí generálneho advokáta rozhodnúť o opätovnom začatí ústnej časti konania, najmä ak usúdi, že nemá dostatok informácií, alebo ak účastník konania uviedol po skončení tejto časti konania novú skutočnosť, ktorá môže mať rozhodujúci vplyv na rozhodnutie Súdneho dvora, alebo ak sa má vo veci rozhodnúť na základe tvrdenia, o ktorom sa nediskutovalo.
- 40 V prejednávanej veci sa však Súdny dvor domnieva, že po skončení písomnej časti konania a pojednávania, ktoré sa na ňom konalo, má k dispozícii všetky informácie potrebné na rozhodnutie o tomto návrhu na začatie prejudiciálneho konania. Okrem toho skutočnosti, ktoré uvádza rakúska vláda na podporu svojho návrhu na opätovné začatie ústnej časti konania, nepredstavujú nové skutočnosti, ktoré by mohli mať rozhodujúci vplyv na rozhodnutie, ktoré má Súdny dvor vydať v prejednávanej veci.
- 41 Pokiaľ ide konkrétne o skutkové okolnosti uvedené v bode 36 vyššie, treba pripomenúť, že Súdnemu dvoru v rámci prejudiciálneho konania neprináleží rozhodnúť, či sú údajné skutočnosti preukázané, ale prináleží mu len poskytnúť výklad relevantných ustanovení práva Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 31. januára 2023, Puig Gordi a i., C-158/21, EU:C:2023:57, bod 36). Podľa judikatúry Súdneho dvora totiž otázky týkajúce sa výkladu práva Únie kladie vnútroštátny súd v právnom a skutkovom rámci, ktorý tento súd vymedzí na vlastnú zodpovednosť a ktorého správnosť Súdnemu dvoru neprináleží preverovať [pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. júna 2024, Bundesrepublik Deutschland (Účinok rozhodnutia o priznaní postavenia utečenca), C-753/22, EU:C:2024:524, bod 44 a citovanú judikatúru].
- 42 Za týchto podmienok Súdny dvor po vypočutí generálneho advokáta konštatoval, že nie je potrebné nariadiť opätovné začatie ústnej časti konania.

O prípustnosti návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 43 Viaceré dotknuté osoby, ktoré predložili písomné pripomienky v rámci tohto konania, spochybnilo prípustnosť návrhu na začatie prejudiciálneho konania v celom rozsahu alebo niektorých otázok položených vnútroštátnym súdom.
- 44 Po prvé rakúska, francúzska a švédka vláda tvrdia, že návrh na začatie prejudiciálneho konania nespĺňa požiadavky stanovené v článku 94 rokovacieho poriadku z dôvodu, že neobsahuje skutkové a právne okolnosti potrebné na poskytnutie užitočnej odpovede tomuto súdu.
- 45 Po druhé rakúska vláda na jednej strane tvrdí, že svojou druhou a treťou prejudiciálnou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sú ustanovenia § 18 a § 99 StPO, vykladané spoločne, zlučiteľné s právom Únie. Keďže však tieto ustanovenia nestanovujú podmienky, za ktorých sa majú používať zaistené nosiče údajov, tieto otázky nijako nesúvisia s predmetom sporu vo veci samej. Na druhej strane rakúska vláda tvrdí, že podľa rakúskeho práva je na zaistenie mobilného telefónu alebo na pokus o prístup k údajom nachádzajúcim sa v tomto telefóne potrebný príkaz prokuratúry. Tento súd by teda mal konštatovať porušenie rakúskeho práva, takže otázky položené týmto súdom nie sú nevyhnutné na vyriešenie tohto sporu, a preto nie je potrebné rozhodnúť o návrhu na začatie prejudiciálneho konania.
- 46 Na úvod treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry v rámci spolupráce medzi Súdny dvorom a vnútroštátnymi súdmi zakotvenej v článku 267 ZFEÚ prináleží iba vnútroštátnemu súdu, ktorý prejednáva spor a ktorý nesie zodpovednosť za súdne rozhodnutie, aby so zreteľom na osobitosti prípadu posúdil tak nevyhnutnosť podania návrhu na začatie prejudiciálneho konania na účely prijatia svojho rozsudku, ako aj relevantnosť otázok, ktoré kladie Súdny dvor. Preto pokiaľ sa predložené otázky týkajú výkladu práva Únie, Súdny dvor je v zásade povinný rozhodnúť (rozsudok z 24. júla 2023, Lin, C-107/23 PPU, EU:C:2023:606, bod 61 a citovaná judikatúra).
- 47 Z toho vyplýva, že pri otázkach týkajúcich sa práva Únie platí prezumpcia relevantnosti. Súdny dvor môže odmietnuť rozhodnúť o prejudiciálnej otázke položenej vnútroštátnym súdom len vtedy, ak je zjavné, že požadovaný výklad práva Únie nemá nijakú súvislosť s existenciou alebo predmetom sporu vo veci samej, pokiaľ ide o hypotetický problém, alebo ak Súdny dvor nedisponuje skutkovými ani právnymi podkladmi potrebnými na užitočnú odpoveď na otázky, ktoré mu boli položené (rozsudok z 24. júla 2023, Lin, C-107/23 PPU, EU:C:2023:606, bod 62 a citovaná judikatúra).
- 48 V prvom rade, pokiaľ ide o tvrdenie založené na nedodržaní požiadaviek stanovených v článku 94 rokovacieho poriadku, treba uviesť, že podľa ustálenej judikatúry, ktorú v súčasnosti odráža tento článok 94 písm. a) a b), si potreba získať výklad práva Únie, ktorý bude pre vnútroštátny súd užitočný, vyžaduje, aby vnútroštátny súd vymedzil skutkový a právny rámec, z ktorého ním položené otázky vychádzajú, alebo aby aspoň vysvetlil skutkové predpoklady, na ktorých sú tieto otázky založené. Okrem toho je nevyhnutné, ako je stanovené v uvedenom článku 94 písm. c), aby návrh na začatie prejudiciálneho konania uvádzal dôvody, ktoré viedli vnútroštátny súd k položeniu otázky týkajúcej sa výkladu alebo platnosti určitých ustanovení práva Únie, ako aj súvislosti, ktoré vidí medzi týmito ustanoveniami a vnútroštátnou právnou úpravou uplatniteľnou na spor vo veci samej (rozsudok z 21. decembra 2023, European Superleague Company, C-333/21, EU:C:2023:1011, bod 59 a citovaná judikatúra).

- 49 V prejednávanej veci, pokiaľ ide o skutkový rámec, vnútroštátny súd vo svojom návrhu na začatie prejudiciálneho konania spresnil, že rakúske policajné orgány sa po tom, čo v rámci policajného vyšetrovania v oblasti obchodovania s omamnými látkami zaistili mobilný telefón CG, samy pokúsili dvakrát získať prístup k údajom nachádzajúcim sa v tomto telefóne bez toho, aby na tento účel mali predchádzajúce povolenie zo strany prokuratúry alebo súdu. Vnútroštátny súd tiež spresnil, že CG sa o pokusoch o prístup k údajom nachádzajúcim sa v jeho mobilnom telefóne dozvedel až z vypočutia svedectva príslušníka polície. Vnútroštátny súd napokon uviedol, že tieto pokusy o prístup neboli zdokumentované ani v spise kriminálnej polície.
- 50 Pokiaľ ide o právny rámec, tento súd spresnil, že vnútroštátne ustanovenia, ktoré uviedol v návrhu na začatie prejudiciálneho konania, umožňujú pokus o prístup k údajom nachádzajúcim sa v mobilnom telefóne na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania a stíhania bez toho, aby túto možnosť obmedzili len na účely boja proti závažnej trestnej činnosti, bez toho, aby tento pokus o prístup podmienili predchádzajúcim preskúmaním zo strany súdu alebo nezávislého správneho orgánu a bez toho, aby stanovili, že dotknuté osoby sú o tomto pokuse informované najmä s cieľom umožniť im, aby sa mohli proti tomuto pokusu brániť podaním žaloby.
- 51 Okrem toho tento súd spresnil, ako vyplýva z bodov 26 až 29 vyššie, dôvody, ktoré ho viedli k tomu, aby Súdnemu dvoru predložil návrh na začatie prejudiciálneho konania, ako aj súvislosť, ktorá podľa neho existuje medzi ustanoveniami práva Únie a Charty uvedenými v tomto návrhu a ustanoveniami rakúskeho práva, ktoré sú podľa neho uplatniteľné na spor vo veci samej.
- 52 Skutočnosti uvedené v bodoch 49 až 51 vyššie umožňujú dospieť k záveru, že návrh na začatie prejudiciálneho konania spĺňa požiadavky stanovené v článku 94 rokovacieho poriadku.
- 53 V druhom rade, pokiaľ ide o tvrdenia založené na tom, že ustanovenia rakúskeho práva uvedené v druhej a tretej prejudiciálnej otázke nie sú relevantné a že vnútroštátny súd mal konštatovať porušenie tohto práva, treba pripomenúť, že v rámci prejudiciálneho konania Súdnemu dvoru neprináleží vyjadrovať sa k výkladu vnútroštátnych ustanovení, ani posúdiť, či je výklad, alebo uplatnenie vnútroštátnym súdom správny, keďže takýto výklad patrí do výlučnej právomoci vnútroštátnych súdov [rozsudok z 15. júna 2023, Getin Noble Bank (Pozastavenie plnenia zmluvy o úvere), C-287/22, EU:C:2023:491, bod 32 a citovaná judikatúra].
- 54 V prejednávanej veci z návrhu na začatie prejudiciálneho konania a najmä zo znenia prejudiciálnych otázok vyplýva, že vnútroštátny súd sa domnieva, že tieto ustanovenia rakúskeho práva sa jednak uplatňujú na spor vo veci samej a jednak, že rakúske právo umožňuje pokus o prístup k údajom nachádzajúcim sa v mobilnom telefóne bez predchádzajúceho povolenia prokuratúry alebo súdu, o aký ide vo veci samej. V súlade s judikatúrou citovanou v predchádzajúcom bode tohto rozsudku Súdnemu dvoru neprináleží vyjadrovať sa k takémuto výkladu uvedených ustanovení.
- 55 Z toho vyplýva, že otázky položené vnútroštátnym súdom sú prípustné.

O veci samej

- 56 Rakúska vláda vo svojich písomných pripomienkach tvrdí, že Súdny dvor nemá právomoc odpovedať na prvú a druhú prejudiciálnu otázku, keďže tieto otázky sa týkajú výkladu článku 5 a článku 15 ods. 1 smernice 2002/58, hoci je zjavné, že táto smernica sa na spor vo veci samej

neuplatňuje. Na pojednávaní viaceré vlády uviedli, že preformulovanie prejudiciálnych otázok nie je z hľadiska smernice 2016/680 možné. Rakúska vláda predovšetkým zdôraznila, že skutočnosť, že smernica 2016/680 neobsahuje ustanovenia rovnocenné s článkom 5 a článkom 15 ods. 1 smernice 2002/58, bráni tomuto preformulovaniu. Francúzska vláda uviedla, že jedným z obmedzení právomoci preformulovať prejudiciálne otázky je právo členských štátov predložiť písomné pripomienky. Podľa tejto vlády by totiž bolo toto právo zbavené akejkolvek účinnosti, ak by sa v dôsledku preformulovania prejudiciálnych otázok Súdny dvor mohol právny rámec konania radikálne zmeniť.

- 57 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Súdny dvor rozhodol, pričom vychádzal najmä z článku 1 ods. 1 a 3 a článku 3 smernice 2002/58, že ak členské štáty priamo vykonávajú opatrenia, ktoré predstavujú výnimku zo zásady dôvernosti elektronických komunikácií, bez toho, aby ukladali povinnosť spracúvania poskytovateľom takýchto komunikačných služieb, na ochranu údajov dotknutých osôb sa nevzťahuje smernica 2002/58, ale len vnútroštátne právo, s výhradou uplatnenia smernice 2016/680 (rozsudky zo 6. októbra 2020, *Privacy International*, C-623/17, EU:C:2020:790, bod 48, ako aj zo 6. októbra 2020, *La Quadrature du Net a i.*, C-511/18, C-512/18 a C-520/18, EU:C:2020:791, bod 103).
- 58 Je však nesporné, že spor vo veci samej sa týka pokusu o prístup k osobným údajom nachádzajúcim sa v mobilnom telefóne priamo zo strany policajných orgánov bez vyžiadania akéhokoľvek zásahu poskytovateľa elektronických komunikačných služieb.
- 59 Je preto zjavné, že tento spor nepatrí do pôsobnosti smernice 2002/58, ktorej sa týka prvá a druhá prejudiciálna otázka.
- 60 Treba však pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry v rámci postupu spolupráce medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdnym dvorom, ktorý je zakotvený v článku 267 ZFEÚ, Súdnemu dvoru prináleží poskytnúť vnútroštátnemu súdu užitočnú odpoveď, ktorá mu umožní rozhodnúť o spore, ktorý prejednáva. Vzhľadom na to v prípade potreby Súdnemu dvoru prináleží preformulovať otázky, ktoré sú mu predložené. Okrem toho Súdny dvor môže vziať do úvahy aj ustanovenia práva Únie, na ktoré vnútroštátny súd vo svojich otázkach neodkázal [rozsudky z 15. júla 2021, *Ministrstvo za obrambo*, C-742/19, EU:C:2021:597, bod 31 a citovaná judikatúra, ako aj z 18. júna 2024, *Generalstaatsanwaltschaft Hamm* (Žiadosť o vydanie utečenca do Turecka), C-352/22, EU:C:2024:521, bod 47].
- 61 Okolnosť, že vnútroštátny súd po formálnej stránke položil prejudiciálnu otázku s odkazom na určité ustanovenia práva Únie, totiž nebráni tomu, aby Súdny dvor poskytol tomuto súdu všetky prvky výkladu, ktoré môžu byť užitočné na rozhodnutie veci, ktorú prejednáva, či už na ne v texte svojich otázok odkázal, alebo nie. Súdnemu dvoru v tejto súvislosti prináleží, aby zo všetkých informácií, ktoré poskytol vnútroštátny súd, a najmä z odôvodnenia jeho návrhu na začatie prejudiciálneho konania, vybral tie prvky práva Únie, ktoré si vyžadujú výklad so zreteľom na predmet sporu (rozsudok z 22. júna 2022, *Volvo a DAF Trucks*, C-267/20, EU:C:2022:494, bod 28, ako aj citovaná judikatúra).
- 62 Podľa ustálenej judikatúry informácie uvedené v návrhu na začatie prejudiciálneho konania majú nielen umožniť Súdnemu dvoru poskytnúť užitočné odpovede, ale majú tiež umožniť vládam členských štátov, ako aj ďalším oprávneným subjektom predložiť pripomienky v súlade s článkom 23 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie (rozsudok z 21. decembra 2023, *Royal Antwerp Football Club*, C-680/21, EU:C:2023:1010, bod 32 a citovaná judikatúra).

- 63 Ako však vyplýva z bodov 31 až 33 vyššie, vnútroštátny súd v odpovedi na žiadosť Súdneho dvora o informácie uviedol, že smernica 2016/680 je uplatniteľná na spor vo veci samej. Dotknuté osoby sa mohli vo svojich písomných pripomienkach vyjadriť k výkladu tejto smernice a jej relevantnosti vo veci samej. Okrem toho Súdny dvor pred pojednávaním požiadal účastníkov ústnej časti konania, aby na tomto pojednávaní odpovedali na niektoré otázky týkajúce sa uvedenej smernice. Predovšetkým ich vyzval, aby sa vyjadrili k relevantnosti článku 4 tejto smernice na účely odpovede na prvú prejudiciálnu otázku, ako aj k relevantnosti článkov 13 a 54 tej istej smernice na účely odpovede na tretiu prejudiciálnu otázku.
- 64 V dôsledku toho okolnosť, že prvá a druhá prejudiciálna otázka sa týka výkladu článku 5 a článku 15 ods. 1 smernice 2002/58, a nie smernice 2016/680, nebráni preformulovaniu otázok položených vnútroštátnym súdom vzhľadom na ustanovenia smernice 2016/680, ktoré sú relevantné pre prejednávajúcu vec, a teda ani právomoci Súdneho dvora odpovedať na tieto otázky.
- 65 Tento záver nie je spochybnený tvrdením Írska, ani tvrdením francúzskej a nórskej vlády, že pokus o prístup k osobným údajom nepatrí do pôsobnosti smernice 2016/680, keďže táto smernica sa vzťahuje len na skutočne vykonané spracúvanie.
- 66 Tieto vlády v tejto súvislosti tvrdia, že výklad ustanovení tejto smernice nie je užitočný na vyriešenie sporu vo veci samej, rovnako ani výklad Charty, keďže Charta sa uplatňuje len vtedy, keď členské štáty uplatňujú právo Únie.
- 67 Ak však nie je zjavné, že výklad aktu práva Únie nijako nesúvisí s realitou alebo predmetom sporu vo veci samej, ako je to v prípade smernice 2016/680 v prejednávanej veci, námietka založená na neuplatniteľnosti tohto aktu na spor vo veci samej patrí do vecného preskúmania položených otázok (pozri analogicky rozsudok z 24. júla 2023, Lin, C-107/23 PPU, EU:C:2023:606, bod 66 a citovaných judikatúru).
- 68 Treba najprv preskúmať, či pokus policajných orgánov o prístup k údajom nachádzajúcim sa v mobilnom telefóne patrí do vecnej pôsobnosti tejto smernice.

O uplatnení smernice 2016/680 na pokus o prístup k údajom nachádzajúcim sa v mobilnom telefóne

- 69 Článok 2 ods. 1 smernice 2016/680 definuje vecnú pôsobnosť tejto smernice. Podľa tohto ustanovenia sa táto smernica „vzťahuje na spracúvanie osobných údajov príslušnými orgánmi na účely stanovené v článku 1 ods. 1“, a to najmä na „predchádzani[e] trestným činom, ich vyšetrovani[e], odhaľovaní[e] alebo stíhaní[e]“.
- 70 Článok 3 bod 2 uvedenej smernice definuje pojem „spracúvanie“ ako „[akúkoľvek] operáci[u] alebo [akýkoľvek] súbor operácií s osobnými údajmi alebo súbormi osobných údajov, napríklad... vyhľadávanie, prehliadanie“ alebo „[poskytovanie] šírením alebo [akékoľvek] poskytovanie iným spôsobom... bez ohľadu na to, či sa vykonávajú automatizovanými alebo neautomatizovanými prostriedkami“.
- 71 Zo samotného znenia článku 3 bodu 2 smernice 2016/680, a najmä z použitia výrazov „[akákoľvek] operácia“, „[akýkoľvek] súbor operácií“ a „[akékoľvek] poskytovanie iným spôsobom“ vyplýva, že normotvorca Únie zamýšľal priznať pojmu „spracúvanie“, a teda vecnej pôsobnosti tejto smernice, široký rozsah. Tento výklad potvrdzuje aj demonštratívna povaha operácií uvedených

v tomto ustanovení, ktorá je vyjadrená slovným spojením „napríklad“ [pozri analogicky rozsudok z 24. februára 2022, Valsts ieņēmumu dienests (Spracovanie osobných údajov na daňové účely), C-175/20, EU:C:2022:124, bod 35].

- 72 Tieto textové prvky svedčia v prospech výkladu, podľa ktorého ak policajné orgány zaistia telefón a manipulujú s ním na účely vyhľadávania a prehliadania osobných údajov nachádzajúcich sa v tomto telefóne, začnú spracúvanie v zmysle článku 3 bodu 2 smernice 2016/680, a to aj napriek tomu, ak by sa týmto orgánom z technických dôvodov nepodarilo získať prístup k týmto údajom.
- 73 Tento výklad potvrdzuje kontext, do ktorého patrí článok 3 bod 2 smernice 2016/680. Podľa článku 4 ods. 1 písm. b) tejto smernice totiž členské štáty stanovujú, že osobné údaje sa získavajú na konkrétne, výslovne uvedené a legitímne účely a nesmú byť spracúvané spôsobom, ktorý je nezlučiteľný s týmito účelmi. Toto naposledy uvedené ustanovenie zakotvuje zásadu obmedzenia účelov [pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. januára 2023, Ministerstvo na vatrešnite raboti (Registrácia biometrických a genetických údajov políciou), C-205/21, EU:C:2023:49, bod 122]. Účinnosť tejto zásady však nevyhnutne vyžaduje, aby bol účel získavania určený už v štádiu, v ktorom sa príslušné orgány pokúšajú získať prístup k osobným údajom, keďže takýto pokus, ak sa ukáže ako úspešný, im umožňuje najmä okamžite zhromažďovať, vyhľadávať alebo prehliadať predmetné údaje.
- 74 Pokiaľ ide o ciele smernice 2016/680, jej cieľom je najmä, ako vyplýva z jej odôvodnení 4, 7 a 15, zabezpečiť vysokú úroveň ochrany osobných údajov fyzických osôb.
- 75 Tento cieľ by však bol spochybnený, ak by pokus o prístup k osobným údajom nachádzajúcim sa v mobilnom telefóne nemohol byť kvalifikovaný ako „spracúvanie“ týchto údajov. Výklad smernice 2016/680 v tomto zmysle by totiž prostredníctvom takýchto pokusov o prístup vystavil dotknuté osoby značnému riziku, že nebude možné zabrániť porušeniu zásad stanovených touto smernicou.
- 76 Treba tiež uviesť, že takýto výklad je v súlade so zásadou právnej istoty, ktorá v súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora vyžaduje, aby bolo uplatnenie právnych predpisov pre osoby podliehajúce súdnej právomoci predvídateľné, najmä ak môžu mať nepriaznivé dôsledky (rozsudok z 27. júna 2024, Gestore dei Servizi Energetici, C-148/23, EU:C:2024:555, bod 42 a citovaná judikatúra). Výklad, podľa ktorého by uplatniteľnosť smernice 2016/680 závisela od úspechu pokusu o prístup k osobným údajom nachádzajúcim sa v mobilnom telefóne, by totiž pre príslušné vnútroštátne orgány, ako aj pre osoby podliehajúce súdnej právomoci vytváral neistotu, ktorá je nezlučiteľná s touto zásadou.
- 77 Z vyššie uvedeného vyplýva, že pokus policajných orgánov o prístup k údajom nachádzajúcim sa v mobilnom telefóne na účely vyšetrovania v trestných veciach, o aký ide vo veci samej, patrí, ako konštatoval generálny advokát v bode 53 svojich návrhov, do pôsobnosti smernice 2016/680.

O prvej a druhej otázke

- 78 Vnútroštátny súd sa vo svojej prvej a druhej otázke výslovne zameria jednak na článok 15 ods. 1 smernice 2002/58, ktorý okrem iného vyžaduje, aby legislatívne opatrenia, ktoré tento článok umožňuje prijať členským štátom a ktoré obmedzujú rozsah práv a povinností stanovených vo viacerých ustanoveniach tejto smernice, predstavovali nevyhnutné, vhodné a primerané opatrenia v demokratickej spoločnosti na zabezpečenie národnej bezpečnosti, teda bezpečnosti štátu, obrany a verejnej bezpečnosti, alebo na predchádzanie trestným činom, ich vyšetrovanie,

odhaľovanie a stíhanie alebo neoprávnené používanie elektronického komunikačného systému, a jednak, na článok 52 ods. 1 Charty, ktorý zakotvuje zásadu proporcionality v kontexte obmedzenia výkonu práv a slobôd uznaných Chartou.

- 79 Podľa článku 4 ods. 1 písm. c) smernice 2016/680 však musia členské štáty stanoviť, že osobné údaje sú primerané, relevantné a nie neúmerne vo vzťahu k účelom, na ktoré sa spracúvajú. Toto ustanovenie tak vyžaduje, aby členské štáty dodržiavali zásadu „minimalizácie údajov“, ktorá vyjadruje túto zásadu proporcionality (rozsudok z 30. januára 2024, Direktor na Glavna direkcija „Nacionalna policija“ pri MVR – Sofija, C-118/22, EU:C:2024:97, bod 41 a citovaná judikatúra).
- 80 Z toho vyplýva, že okrem iného zhromažďovanie osobných údajov v rámci trestného konania a ich uchovávanie policajnými orgánmi na účely uvedené v článku 1 ods. 1 uvedenej smernice musia tak, ako každé spracúvanie patriace do jej pôsobnosti, dodržiavať túto zásadu proporcionality (rozsudok z 30. januára 2024, Direktor na Glavna direkcija „Nacionalna policija“ pri MVR – Sofija, C-118/22, EU:C:2024:97, bod 42 a citovaná judikatúra).
- 81 Treba konštatovať, že svojou prvou a druhou otázkou, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či článok 4 ods. 1 písm. c) smernice 2016/680 v spojení s článkami 7 a 8, ako aj článkom 52 ods. 1 Charty, bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá príslušným orgánom poskytuje možnosť prístupu k údajom nachádzajúcim sa v mobilnom telefóne na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania a stíhania vo všeobecnosti a ktorá neviaže uskutočnenie tejto možnosti na predchádzajúce preskúmanie zo strany súdu alebo nezávislého správneho orgánu.
- 82 Na úvod treba uviesť, ako vyplýva z odôvodnení 2 a 4 smernice 2016/680, že cieľom tejto smernice je prispieť k dobudovaniu priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti v Únii, pričom zároveň zavádza pevný a koherentný rámec ochrany osobných údajov s cieľom zabezpečiť dodržiavanie základného práva na ochranu fyzických osôb pri spracúvaní ich osobných údajov, ktoré je uznané v článku 8 ods. 1 Charty a v článku 16 ods. 1 ZFEÚ [pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. februára 2021, Komisia/Španielsko (Smernica o osobných údajoch – Oblasť trestného práva), C-658/19, EU:C:2021:138, bod 75].
- 83 Na tento účel má smernica 2016/680 za cieľ najmä, ako bolo uvedené v bode 74 vyššie, zabezpečiť vysokú úroveň ochrany osobných údajov fyzických osôb.
- 84 V tejto súvislosti treba pripomenúť, ako zdôrazňuje odôvodnenie 104 smernice 2016/680, že obmedzenia, ktoré táto smernica umožňuje zavádzať vo vzťahu k právu na ochranu osobných údajov stanovenému v článku 8 Charty, ako aj k právu na rešpektovanie súkromného a rodinného života, ktoré je chránené článkom 7 tejto Charty, sa majú vykladať v súlade s požiadavkami článku 52 ods. 1 Charty, ktoré zahŕňajú dodržiavanie zásady proporcionality (pozri v tomto zmysle rozsudok z 30. januára 2024, Direktor na Glavna direkcija „Nacionalna policija“ pri MVR – Sofija, C-118/22, EU:C:2024:97, bod 33).
- 85 Tieto základné práva totiž nie sú absolútnymi výsadami, ale musia sa vnímať vo vzťahu k ich úlohe v spoločnosti a musia byť vyvážené s inými základnými právami. Akékoľvek obmedzenie výkonu týchto základných práv musí byť v súlade s článkom 52 ods. 1 Charty stanovené zákonom a musí rešpektovať podstatu týchto základných práv, ako aj zásadu proporcionality. Podľa tejto zásady možno obmedzenia zaviesť len vtedy, ak sú potrebné a skutočne zodpovedajú cieľom všeobecného záujmu uznaným Úniou, alebo potrebe ochrany práv a slobôd iných. Tieto obmedzenia musia pôsobiť v rámci toho, čo je striktne nevyhnutné, a právna úprava obsahujúca

predmetný zásah musí stanoviť jasné a presné pravidlá upravujúce rozsah a uplatnenie týchto obmedzení (rozsudok z 30. januára 2024, Direktor na Glavna direkcija „Nacionalna policija“ pri MVR – Sofija, C-118/22, EU:C:2024:97, bod 39 a citovaná judikatúra).

- 86 Po prvé, pokiaľ ide o cieľ všeobecného záujmu, ktorý môže odôvodniť obmedzenie výkonu základných práv zakotvených v článkoch 7 a 8 Charty, ako je obmedzenie vyplývajúce z právnej úpravy, o ktorú ide vo veci samej, treba zdôrazniť, že spracúvanie osobných údajov v rámci policajného vyšetrovania, ktorého cieľom je stíhanie trestného činu, ako je pokus o prístup k údajom nachádzajúcim sa v mobilnom telefóne, treba v zásade považovať za spracúvanie, ktoré skutočne zodpovedá cieľu všeobecného záujmu uznanému Úniou v zmysle článku 52 ods. 1 Charty.
- 87 Po druhé, pokiaľ ide o požiadavku nevyhnutnosti takéhoto obmedzenia, ako v podstate zdôrazňuje odôvodnenie 26 smernice 2016/680, táto požiadavka nie je splnená, ak sledovaný cieľ všeobecného záujmu možno primeraným spôsobom rovnako účinne dosiahnuť inými prostriedkami, ktoré menej zasahujú do základných práv dotknutých osôb (pozri v tomto zmysle rozsudok z 30. januára 2024, Direktor na Glavna direkcija „Nacionalna policija“ pri MVR – Sofija, C-118/22, EU:C:2024:97, bod 40 a citovanú judikatúru).
- 88 Naproti tomu požiadavka nevyhnutnosti je splnená, ak cieľ sledovaný spracúvaním dotknutých údajov nemožno za primeraných podmienok dosiahnuť rovnako účinne inými prostriedkami, ktoré menej zasahujú do základných práv dotknutých osôb, predovšetkým do práv na rešpektovanie súkromného a rodinného života a na ochranu osobných údajov zaručených v článkoch 7 a 8 Charty [rozsudok z 26. januára 2023, Ministerstvo na vatrešnite raboti (Registrácia biometrických a genetických údajov políciou), C-205/21, EU:C:2023:49, bod 126 a citovaná judikatúra].
- 89 Po tretie, pokiaľ ide o primeranosť obmedzenia výkonu základných práv zaručených článkami 7 a 8 Charty, ktorá vyplýva z takéhoto spracúvania, táto primeranosť zahŕňa vyváženie všetkých relevantných okolností prejednávanej veci (pozri v tomto zmysle rozsudok z 30. januára 2024, Direktor na Glavna direkcija „Nacionalna policija“ pri MVR – Sofija, C-118/22, EU:C:2024:97, body 62 a 63 a citovanú judikatúru).
- 90 Medzi takéto skutočnosti patrí najmä závažnosť obmedzenia výkonu dotknutých základných práv, ktorá závisí od povahy a citlivosti údajov, ku ktorým môžu mať príslušné policajné orgány prístup, význam cieľa všeobecného záujmu sledovaného týmto obmedzením, spojitosť medzi majiteľom mobilného telefónu a dotknutým trestným činom alebo relevantnosť dotknutých údajov na účely zisťovania skutkového stavu.
- 91 Po prvé, pokiaľ ide o závažnosť obmedzenia základných práv vyplývajúceho z právnej úpravy, o akú ide vo veci samej, z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že táto právna úprava umožňuje príslušným policajným orgánom získať prístup k údajom nachádzajúcim sa v mobilnom telefóne bez predchádzajúceho povolenia.
- 92 Takýto prístup sa môže v závislosti od obsahu dotknutého mobilného telefónu a rozhodnutí týchto policajných orgánov týkať nielen údajov o prenose dát a o polohe, ale aj fotografií a histórie prehliadania na internete uskutočneného s týmto telefónom, alebo dokonca časti obsahu komunikácie uskutočnenej s uvedeným telefónom, najmä nahliadnutím do správ, ktoré sú v ňom uchované.

- 93 Prístup k takémuto súboru údajov umožňuje vyvodiť veľmi presné závery o súkromnom živote dotknutej osoby, ako sú jej každodenné zvyklosti, miesta trvalého alebo prechodného pobytu, denné alebo iné presuny, vykonávané činnosti, sociálne vzťahy tejto osoby a spoločenské kruhy, v ktorých sa táto osoba pohybuje.
- 94 Napokon nemožno vylúčiť, že údaje nachádzajúce sa v mobilnom telefóne môžu zahŕňať obzvlášť citlivé údaje, ako sú osobné údaje, ktoré odhaľujú rasový alebo etnický pôvod, politické názory a náboženské alebo filozofické presvedčenia, pričom táto citlivosť odôvodňuje osobitnú ochranu, ktorú vo vzťahu k nim vyžaduje článok 10 smernice 2016/680, ktorá sa vzťahuje aj na údaje, ktoré odhaľujú informácie tejto povahy nepriamo na základe myšlienkového pochodu spočívajúceho vo vyvodení alebo v krížovej kontrole [pozri analogicky rozsudok z 5. júna 2023, Komisia/Poľsko (Nezávislosť a súkromný život sudcov), C-204/21, EU:C:2023:442, bod 344].
- 95 Zásah do základných práv zaručených v článkoch 7 a 8 Charty, ku ktorému môže viesť uplatnenie takej právnej úpravy, o akú ide vo veci samej, treba preto považovať za závažný, či dokonca za obzvlášť závažný.
- 96 Po druhé, pokiaľ ide o význam sledovaného cieľa, treba zdôrazniť, že závažnosť trestného činu, ktorý je predmetom vyšetrovania, predstavuje jeden z hlavných parametrov pri preskúmaní primeranosti závažného zásahu, ktorým je prístup k osobným údajom nachádzajúcim sa v mobilnom telefóne, ktoré umožňujú vyvodiť presné závery o súkromnom živote dotknutej osoby.
- 97 Domnievať sa však, že jedine boj proti závažnej trestnej činnosti môže odôvodniť prístup k údajom nachádzajúcim sa v mobilnom telefóne, by obmedzilo vyšetrovacie právomoci príslušných orgánov v zmysle smernice 2016/680 vo vzťahu k trestným činom vo všeobecnosti. Zvýšilo by sa tým riziko beztrestnosti za takéto trestné činy vzhľadom na význam, ktorý takéto údaje môžu mať pre vyšetrovanie trestných činov. Takéto obmedzenie je v rozpore s osobitnou povahou úloh vykonávaných týmito orgánmi na účely uvedené v článku 1 ods. 1 tejto smernice, ktoré sú zdôraznené v odôvodneniach 10 a 11 tejto smernice, a ohrozuje cieľ sledovaný uvedenou smernicou, ktorým je dobudovanie priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti v rámci Únie.
- 98 Týmito úvahami však nie je dotknutá požiadavka vyplývajúca z článku 52 ods. 1 Charty, podľa ktorej akékoľvek obmedzenie výkonu základného práva musí byť „ustanovené zákonom“, pričom táto požiadavka znamená, že právny základ umožňujúci takéto obmedzenie musí dostatočne jasne a presne vymedziť jeho rozsah [pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. januára 2023, Ministerstvo na vatrešnite raboti (Registrácia biometrických a genetických údajov políciou), C-205/21, EU:C:2023:49, bod 65 a citovanú judikatúru].
- 99 Na účely splnenia tejto požiadavky prináleží vnútroštátnemu zákonodarcovi, aby dostatočne presne definoval skutočnosti, najmä povahu alebo kategórie dotknutých trestných činov, ktoré sa majú zohľadniť.
- 100 Po tretie, pokiaľ ide o spojitosť medzi majiteľom mobilného telefónu a dotknutým trestným činom, ako aj relevantnosť dotknutých údajov na účely zistenia skutkového stavu, z článku 6 smernice 2016/680 vyplýva, že pojem „dotknutá osoba“ zahŕňa rôzne kategórie osôb, a to v podstate podozrivé osoby, v prípade ktorých sa možno odôvodnene domnievať, že spáchali alebo sa chystajú spáchať trestný čin, osoby, ktoré boli odsúdené za spáchanie trestného činu, obeť alebo možné obeť takýchto trestných činov, ako aj iné tretie osoby v súvislosti s trestným činom, ktoré môžu byť vyzvané, aby svedčili v rámci vyšetrovania v súvislosti s trestnými činmi

alebo v rámci následného trestného konania. Podľa tohto článku sú členské štáty povinné stanoviť, že prevádzkovateľ je v príslušných prípadoch a v najväčšej možnej miere povinný jasne rozlišovať medzi osobnými údajmi týchto rôznych kategórií dotknutých osôb.

- 101 V tejto súvislosti, pokiaľ ide konkrétne o prístup k údajom nachádzajúcim sa v mobilnom telefóne osoby, proti ktorej sa vedie trestné vyšetrovanie, ako vo veci samej, je dôležité, aby existencia dôvodných podozrení, že táto osoba spáchala, pácha alebo plánovala spáchať trestný čin alebo je do takéhoto trestného činu akýmkoľvek spôsobom zapojená, bola podložená objektívnymi a dostatočnými dôkazmi.
- 102 Najmä na účely zabezpečenia, že zásada proporcionality bude dodržaná v každom konkrétnom prípade, a to vyvážením všetkých relevantných skutočností, v prípade, že prístup príslušných vnútroštátnych orgánov k osobným údajom zahŕňa riziko vážneho, či dokonca obzvlášť závažného zásahu do základných práv dotknutej osoby, je nevyhnutné, aby tento prístup podliehal predchádzajúcemu preskúmaniu buď zo strany súdu, alebo nezávislého správneho orgánu.
- 103 Toto predchádzajúce preskúmanie si vyžaduje, aby súd alebo nezávislý správny orgán poverený vykonávaním tohto preskúmania disponoval všetkými právomocami a poskytoval všetky záruky potrebné na zosúladenie rôznych dotknutých legitímnych záujmov a práv. Pokiaľ ide konkrétnejšie o trestné vyšetrovanie, takéto preskúmanie vyžaduje, aby bol tento súd alebo tento subjekt schopný zabezpečiť spravodlivú rovnováhu medzi legitímnymi záujmami spojenými s potrebami vyšetrovania v rámci boja proti trestnej činnosti na jednej strane a základnými právami na rešpektovanie súkromného života a na ochranu osobných údajov osôb, ktorých údaje sú predmetom prístupu, na druhej strane.
- 104 V situácii, akou je situácia uvedená v bode 102 vyššie, sa toto nezávislé preskúmanie musí vykonať pred akýmkoľvek pokusom o prístup k dotknutým údajom, s výnimkou riadne odôvodneného naliehavého prípadu, keď sa musí uvedené preskúmanie uskutočniť v krátkom čase. Následné preskúmanie by totiž neumožnilo splniť cieľ predchádzajúceho preskúmania, ktorý spočíva v zabránení tomu, aby bol povolený prístup k dotknutým údajom, ktorý prekračuje rámec toho, čo je striktne nevyhnutné.
- 105 Konkrétne súd alebo nezávislý správny orgán konajúci v rámci predbežného preskúmania po podaní odôvodnenej žiadosti o prístup, ktorá patrí do pôsobnosti smernice 2016/680, musí byť oprávnený odmietnuť alebo obmedziť tento prístup, ak zistí, že zásah do základných práv, ktorý by uvedený prístup predstavoval, by bol vzhľadom na všetky relevantné skutočnosti neprimeraný.
- 106 Príslušné policajné orgány musia odmietnuť alebo obmedziť prístup k údajom nachádzajúcim sa v mobilnom telefóne, ak sa prístup k obsahu komunikácie alebo k citlivým údajom nezdá byť vzhľadom na závažnosť trestného činu a potreby vyšetrovania odôvodnený.
- 107 Pokiaľ ide konkrétnejšie o spracúvanie citlivých údajov, treba zohľadniť požiadavky stanovené v článku 10 smernice 2016/680, ktorého účelom je zabezpečiť zvýšenú ochranu v súvislosti s týmito spracúvaniami, ktoré môžu spôsobiť, ako vyplýva z odôvodnenia 37 tejto smernice, značné riziká pre slobody a základné práva, akými sú právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života, ako aj právo na ochranu osobných údajov, ktoré sú zaručené článkami 7 a 8 Charty. Na tento účel, ako vyplýva zo samotného znenia tohto článku 10, požiadavka, aby spracúvanie takýchto údajov bolo povolené „len vtedy, ak je úplne nevyhnutné“, sa má vykladať v tom zmysle, že definuje prísnejšie podmienky pre zákonnosť spracúvania citlivých údajov vo

vzťahu k podmienkam vyplývajúcim z článku 4 ods. 1 písm. b) a c) a článku 8 ods. 1 uvedenej smernice, ktoré sa vzťahujú len na „nevyhnutnosť“ spracúvania údajov, ktoré všeobecne patrí do pôsobnosti tej istej smernice [rozsudok z 26. januára 2023, Ministerstvo na vatrešnite raboti (Registrácia biometrických a genetických údajov políciou), C-205/21, EU:C:2023:49, body 116 a 117, ako aj citovaná judikatúra].

- 108 Použitie príslovky „len“ pred výrazom „vtedy, ak je úplne nevyhnutné“ na jednej strane zdôrazňuje, že spracúvanie osobitných kategórií údajov v zmysle uvedeného článku 10 možno považovať za nevyhnutné len v obmedzenom počte prípadov. Na druhej strane „absolútna“ povaha nevyhnutnosti spracúvania takýchto údajov znamená, že táto nevyhnutnosť sa posudzuje obzvlášť striktnie [rozsudok z 26. januára 2023, Ministerstvo na vatrešnite raboti (Registrácia biometrických a genetických údajov políciou), C-205/21, EU:C:2023:49, bod 118].
- 109 V prejednávanej veci však vnútroštátny súd uvádza, že rakúske policajné orgány majú v rámci trestného konania právo na prístup k údajom nachádzajúcim sa v mobilnom telefóne. Tento súd navyše spresňuje, že tento prístup v zásade nepodlieha predchádzajúcemu povoleniu súdu alebo nezávislého správneho orgánu. Vyvodíť dôsledky zo spresnení uvedených najmä v bodoch 102 až 108 vyššie v spore vo veci samej však prináleží len tomuto súdu.
- 110 Z vyššie uvedeného vyplýva, že na prvú a druhú otázku treba odpovedať tak, že článok 4 ods. 1 písm. c) smernice 2016/680 v spojení s článkami 7 a 8, ako aj článkom 52 ods. 1 Charty sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá príslušným orgánom poskytuje možnosť prístupu k údajom nachádzajúcim sa v mobilnom telefóne na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania a stíhania vo všeobecnosti, ak táto právna úprava:
- dostatočne presne definuje povahu alebo kategórie dotknutých porušení,
 - zaručuje dodržiavanie zásady proporcionality a
 - s výnimkou riadne odôvodnených naliehavých prípadov viaže uskutočnenie tejto možnosti na predchádzajúce preskúmanie zo strany súdu alebo nezávislého správneho orgánu.

O tretej otázke

- 111 Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že vnútroštátny súd sa svojou treťou otázkou v podstate pýta, či mal byť CG informovaný o pokusoch o prístup k údajom nachádzajúcim sa v jeho mobilnom telefóne, aby mohol uplatniť svoje právo na účinný prostriedok nápravy zaručené článkom 47 Charty.
- 112 V tejto súvislosti sú relevantnými ustanoveniami smernice 2016/680 jednak článok 13 tejto smernice s názvom „Informácie, ktoré sa majú sprístupniť alebo poskytnúť dotknutej osobe“, a jednak článok 54 uvedenej smernice s názvom „Právo na účinný súdny prostriedok nápravy voči prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi“.
- 113 Treba tiež pripomenúť, ako je zdôraznené v odôvodnení 104 smernice 2016/680, že obmedzenia, ktoré táto smernica zavádza vo vzťahu k právu na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces, ktoré je chránené článkom 47 Charty, sa majú vykladať v súlade s požiadavkami článku 52 ods. 1 Charty, ktoré zahŕňajú dodržiavanie zásady proporcionality.

- 114 Treba teda konštatovať, že svojou treťou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa články 13 a 54 smernice 2016/680 v spojení s článkom 47 a článkom 52 ods. 1 Charty majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá umožňuje orgánom príslušným v trestných veciach pokúsiť sa získať prístup k údajom nachádzajúcim sa v mobilnom telefóne bez toho, aby o tom informovali dotknutú osobu.
- 115 Z článku 13 ods. 2 písm. d) smernice 2016/680 vyplýva, že okrem informácií uvedených v odseku 1, akými sú totožnosť prevádzkovateľa, účel tohto spracúvania a právo podať sťažnosť dozornému orgánu, ktoré musia byť sprístupnené dotknutej osobe, členské štáty prostredníctvom právnych predpisov stanovia, že prevádzkovateľ poskytne dotknutej osobe podľa potreby aj ďalšie informácie s cieľom umožniť výkon jej práv, najmä ak sa osobné údaje získavajú bez vedomia tejto osoby.
- 116 Článok 13 ods. 3 písm. a) a b) smernice 2016/680 však umožňuje vnútroštátnemu zákonodarcovi poskytovanie informácií dotknutej osobe podľa odseku 2 obmedziť alebo od neho upustiť „v takom rozsahu a na tak dlho, ako toto opatrenie s náležitým zreteľom na základné práva a oprávnené záujmy danej fyzickej osoby predstavuje nevyhnutné a primerané opatrenie v demokratickej spoločnosti“, najmä s cieľom „zabrániť mareniu úradného alebo súdneho zisťovania, vyšetrovania alebo konania“ alebo „zabrániť ohrozeniu predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania, alebo stíhania alebo výkonu trestných sankcií“.
- 117 Napokon treba uviesť, že článok 54 smernice 2016/680, ktorý vyjadruje článok 47 Charty, ukladá členským štátom povinnosť stanoviť, že ak sa osoba domnieva, že došlo k porušeniu jej práv stanovených v ustanoveniach prijatých podľa tejto smernice v dôsledku spracúvania jej osobných údajov v rozpore s týmito ustanoveniami, táto osoba má právo na účinný súdny prostriedok nápravy.
- 118 Z judikatúry vyplýva, že právo na účinný súdny prostriedok nápravy zaručené v článku 47 Charty v zásade vyžaduje, aby sa dotknutá osoba mohla oboznámiť s dôvodmi, na ktorých je založené rozhodnutie prijaté voči nej, s cieľom umožniť jej brániť svoje práva za najlepších možných podmienok a pri plnej znalosti veci sa rozhodnúť, či je potrebné obrátiť sa na príslušný súd, a tiež umožniť tomuto súdu v plnom rozsahu preskúmať zákonnosť tohto rozhodnutia [rozsudok zo 16. novembra 2023, Ligue des droits humains (Overovanie spracúvania údajov dozorným orgánom), C-333/22, EU:C:2023:874, bod 58].
- 119 Toto právo nie je absolútnou výsadou a v súlade s článkom 52 ods. 1 Charty ho možno obmedziť pod podmienkou, že tieto obmedzenia sú ustanovené zákonom, rešpektujú podstatu predmetných práv a slobôd a za predpokladu dodržiavania zásady proporcionality sú nevyhnutné a skutočne zodpovedajú cieľom všeobecného záujmu, ktoré sú uznané Úniou, alebo sú potrebné na ochranu práv a slobôd iných [rozsudok zo 16. novembra 2023, Ligue des droits humains (Overovanie spracúvania údajov dozorným orgánom), C-333/22, EU:C:2023:874, bod 59].
- 120 Z ustanovení citovaných v bodoch 115 až 119 vyššie preto vyplýva, že príslušným vnútroštátnym orgánom, ktorým súd alebo nezávislý správny orgán povolil prístup k uchovávaným údajom, prináleží, aby v rámci uplatniteľných vnútroštátnych postupov informovali dotknuté osoby o dôvodoch, na ktorých je toto povolenie založené, a to od chvíle, keď to nemôže ohroziť vyšetrovanie vedené týmito orgánmi, a aby im sprístupnili všetky informácie uvedené v článku 13 ods. 1 smernice 2016/680. Tieto informácie sú totiž potrebné na to, aby tieto osoby mohli uplatniť

najmä právo na súdny prostriedok nápravy výslovne stanovené v článku 54 smernice 2016/680 [pozri v tomto zmysle rozsudok zo 17. novembra 2022, Specializirana prokuratura (Uchovávanie prevádzkových a lokalizačných údajov), C-350/21, EU:C:2022:896, bod 70 a citovanú judikatúru].

- 121 Naopak, vnútroštátna právna úprava, ktorá vo všeobecnosti vylučuje akékoľvek právo na získanie takýchto informácií, nie je v súlade s právom Únie [pozri v tomto zmysle rozsudok zo 17. novembra 2022, Specializirana prokuratura (Uchovávanie prevádzkových a lokalizačných údajov), C-350/21, EU:C:2022:896, bod 71].
- 122 V prejednávanej veci z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že CG vedel, že jeho mobilný telefón bol zaistený, keď sa ho rakúske policajné orgány neúspešne pokúšali odblokovať s cieľom získať prístup k údajom, ktoré sa v ňom nachádzajú. Za týchto okolností sa nezdá, že informovanie CG o tom, že tieto orgány sa pokúsia získať prístup k týmto údajom, by mohlo ohroziť vyšetrovanie, takže mal byť o tom vopred informovaný.
- 123 Z vyššie uvedeného vyplýva, že na tretiu otázku treba odpovedať tak, že články 13 a 54 smernice 2016/680 v spojení s článkom 47 a článkom 52 ods. 1 Charty sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá povoľuje príslušným orgánom pokúsiť sa získať prístup k údajom nachádzajúcim sa v mobilnom telefóne bez toho, aby v rámci uplatniteľných vnútroštátnych postupov informovali dotknutú osobu o dôvodoch, na ktorých je založené povolenie na prístup k týmto údajom, ktoré vydal súd alebo nezávislý správny orgán, a to od okamihu, keď poskytnutie týchto informácií už nemôže ohroziť úlohy, ktoré týmto orgánom prináležia podľa tejto smernice.

O trovách

- 124 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol takto:

- 1. Článok 4 ods. 1 písm. c) smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií a o voľnom pohybe takýchto údajov a o zrušení rámcového rozhodnutia Rady 2008/977/SVV v spojení s článkami 7 a 8, ako aj článkom 52 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie**

sa má vykladať v tom zmysle, že:

nebráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá príslušným orgánom poskytuje možnosť získať prístup k údajom nachádzajúcim sa v mobilnom telefóne na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania vo všeobecnosti, ak táto právna úprava:

- dostatočne presne definuje povahu alebo kategórie dotknutých porušení,**

- **zaručuje dodržiavanie zásady proporcionality a**
- **s výnimkou riadne odôvodnených naliehavých prípadov viaže uskutočnenie tejto možnosti na predchádzajúce preskúmanie zo strany súdu alebo nezávislého správneho orgánu.**

2. Články 13 a 54 smernice 2016/680 v spojení s článkom 47 a článkom 52 ods. 1 Charty základných práv

sa majú vykladať v tom zmysle, že:

bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá povoľuje príslušným orgánom pokúsiť sa získať prístup k údajom nachádzajúcim sa v mobilnom telefóne bez toho, aby v rámci uplatniteľných vnútroštátnych postupov informovali dotknutú osobu o dôvodoch, na ktorých je založené povolenie na prístup k týmto údajom, ktoré vydal súd alebo nezávislý správny orgán, a to od okamihu, keď poskytnutie týchto informácií už nemôže ohroziť úlohy, ktoré týmto orgánom prináležia podľa tejto smernice.

Podpisy